

ZAKRES PIELĘGNACJI DRZEW

**Lokalizacja: Teren Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, adres:
ul. Północna 18, Bramki, 05-870 Błonie**

Działka ewidencyjna nr 12/3 obręb ewid. Bramki

Zawartość:

- I.** Wykaz drzew przeznaczonych do pielęgnacji wchodzących w skład alei stanowiącej pomnik przyrody.
- II.** Wykaz drzew przeznaczonych do pielęgnacji nie wchodzących w skład alei będącej pomnikiem przyrody.
- III.** Wymogi dotyczące prowadzenia prac przy pielęgnacji drzew.
- IV.** Załączniki:
 - decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 15 stycznia 2020 r.
 - mapy z zaznaczoną lokalizacją drzew (2 egz.)
 - zdjęcia poglądowe

I. Wykaz drzew przeznaczonych do pielęgnacji wchodzących w skład alei stanowiącej pomnik przyrody.

L.p.	Nr drzewa w terenie	Gatunek drzewa nazwa polska/nazwa łacińska	Obwód pnia na wysokości 130 cm (cm)	Wysokość drzewa (m)	Opis drzewa	Wskazania pielęgnacyjne
1	2	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	197	15,5	Na wysokości 4 m od wschodu wytłamy konar o średnicy ok. 25 cm z wiotem prócznicznym. Przewodniki przycięte, obumarłe na długości 1-2 m licząc od wierzchołka. Na pniu guzy z licznymi pędami odroślowymi. Korona o średnicy 6 m. Posusz do 15%.	Usunięcie posuszu, obumarłych części przewodników oraz pędów odroślowych do wysokości 2 m.
2	3	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	269	28,0	Korona asymetryczna o średnicy 11 m, silniej rozwinięta od strony północnej. W koronie posusz do 15 %, głównie cienki. Pień lipy rozwidlony od wysokości 6-7 m. Od strony zachodniej na pniu zabliźnione pęknięcie najprawdopodobniej mrozowe długości 3 m. Od południa na nabeigu korzeniowym niewielka martwica, bez zgnilizny miękkiej. W koronie wiązanie wykonane z liny stalowej.	Usunięcie posuszy, w tym zlokalizowanego w partiach wierzchołkowych korony.
3	4	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	171	17,5	Korona drzewa dość wąska, o średnicy około 6 m. Jednostronnie rozwinięta (od południa). Posusz 15% w tym 2-3 gałęzie o średnicy ok 15 cm. Na wysokości 11 m od strony północnej wytłamy konar o średnicy 20-25 cm. Na pniu od strony północnej na wysokości 1 m ubytek o wymiarach 0,1 x 0,5 ze zgnilizną miękką, ubytek zajmuje 2/3 średnicy pnia.	Usunąć posusz.
4	8	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	341	28,5	Pień rozwidlony od wysokości 5,5 m na dwa konary. Konar od strony północno-zachodniej złamany na wysokości ok. 7,5 m. Na pniu głównie od północy owocniki hubiaka pospolitego, powodującego biały zgnilizny drewna. Od północnego-zachodu od odziumka do wysokości ok. 6 m pęknięcie korowiny głębokości 10 cm. Drugi konar pochylony na południe o 35°. W koronie ślady cięć pielęgnacyjnych. Posusz cienki, również w szczytowych częściach korony. Drzewo niebezpieczne.	Usunąć posusz, wytłamane gałęzie. Ze względów realnego zagrożenia bezpieczeństwa koronę zredukować z wysokości o 1/6, odciążyć od strony południowej. Demontaż pozostałości po wiązaniu.
5	9	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	255	27,5	Drzewo pochylone o 15° w kierunku południowym. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej. Posusz 15%, w tym pojedyncze gałęzie o średnicy ok. 15 cm. Od strony wschodniej w pniu występuje dziupla. Od strony północnej na pniu zabitka zalana kalusem.	Usunąć posusz, złamane gałęzie.
6	12	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	206	26,0	Drzewo pochylone o ok. 7° na północ. Posusz w koronie 10-15%, w tym obumarłe pędy szczytowe w koronie (cienkie), oraz konar o średnicy około 20 cm od strony zachodniej na wysokości ok 20 m. Od strony południowej przy odziumku zabitka zajmująca 1/5 obwodu pnia, zalana częściowo tkanką przyraną, bez zgnilizny miękkiej.	Usunąć posusz.
7	17	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	240	27,0	Pień rozwidlony od wysokości około 4 m na trzy przewodniki, pień lipy ze skrzętem włókien. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej, największa średnica korony 10 m. W koronie posusz ok 15 %. Przy odziumku liczne odrośla. W koronie wiązanie z liny stalowej.	Usunąć posusz, odrośla przy odziumku.

8	18	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	156	24,0	Drzewo pochylone o 20° na północ. Korona drzewa asymetryczna, o największej średnicy 9 m. Posusz 15%. Pień drzewa rozwidlony od wysokości 8 m. Na pniu od strony południowej od wysokości 2,5 m i 5 m w miejscach po usuniętych konarach sęki zepsute ze zgnilizną miękką, wloty próchniczne o średnicy ok 15 cm i głębokości 25 cm.	Usunąć posusz, wyłamać gałęzie.
9	22	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	152	11,0	Pień rozwidlony od wysokości 2,8 m. Konar od strony południowej usunięty na wysokości 3,2 m. Drugi konar pochylony o ok 40° w kierunku południowym. W miejscu po usuniętych konarach wloty próchniczne o średnicy 5 cm (sęk otwarty zepsuty). Posusz 15%, przewodnik obumarty na dt. 2 m.	Usunąć posusz, obumartą część wierzchołka.
10	23	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	202	27,5	Pień drzewa rozwidlony od wysokości 4 m. na dwa równorzędne przewodniki. Na pniu od strony południowej zabliźnione pęknięcie mrozowe długości 3,0 m. Korona nieco asymetryczna, z posuszem 15 % w tym posusz w partii wierzchołkowej korony.	Usunąć posusz. Założyć wiązanie dynamiczne między dwoma konarami (na wys. ok 19 m) o wytrzymałości co najmniej 4T.
11	24	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	220	27,0	Pień rozwidlony od wysokości 4,5 m na dwa równorzędne przewodniki. Przy odziomku od strony południowej zabita częściąowo obłana tkanka przyraną z początkiem zgnilizny miękkiej. Posusz do 20%, głównie występujący w wierzchołkowych partiach korony.	Usunąć posusz.
12	26	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	126	22,5	Drzewo pochylone o 10° w kierunku południowo-wschodnim. Pień drzewa rozwidlony od wysokości 3,5 m. Do wys. 1,5 m z uszkodzeniami mechanicznymi korowiny bez widocznych śladów zgnilizny. Jeden z konarów z dziuplą o średnicy 10 cm. Korona dość azurowa z posuszem 15-20% głównie w szczytowych partiach korony.	Usunąć posusz.
13	27	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	185	26,0	Pień drzewa rozwidlony od wysokości 7 m na dwa równorzędne konary. Korona średnicy 8 m. Posusz w koronie 15-17%, głównie w szczytowych partiach korony.	Usunąć posusz.
14	29	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	146	26,5	Korona drzewa wąska, dość rzadko ugałęziona. Posusz w koronie 25% w tym występujący w części wierzchołkowej. Na pniu od południowego wschodu pęknięcie długości 2,5 m. Pień drzewa wewnątrz pusty. Stan drzewa niezadawalający.	Usunąć posusz.
15	- 30	Jesion wyniosły/ <i>Fraxinus excelsior</i>	250	31,0	Na pniu drzewa widoczne spekania korowiny oraz zrakowacenia. Od wschody widoczne otwory wylotowe szkodników owadzych. Na pniu pędy odrosłowe. Posusz 30%, Korona asymetryczna, przeciążona od strony południowej.	Usunąć posusz.
16	31	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	254	31,0	Od wysokości około 3 m pień pochylony o 10° w kierunku północnym. korona o średnicy 11 m. Posusz do 15%, głównie cienki (w tym w wierzchołkowych partiach korony).	Usunąć posusz.
17	32	Jesion wyniosły/ <i>Fraxinus excelsior</i>	228	31,0	Pochylenie drzewa o około 10° w kierunku południowym. Korona jednostronna, przeciążona o średnicy w najszerszym miejscu 9 m. Posusz w koronie 20%.	Usunąć posusz.

II. Wykaz drzew przeznaczonych do pielęgnacji nie wchodzących w skład alei będącej pomnikiem przyrody.

L.p.	Nr drzewa w terenie	Gatunek drzewa nazwa polska/nazwa łacińska	Obwód pnia na wysokości 130 cm (cm)	Wysokość drzewa (m)	Opis drzewa	Wskazania pielęgnacyjne
18	A2	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	122	25,0	Korona drzewa wąska, o średnicy 5 m, dość ażurowa. Posusz w koronie 15%. Od wschodu ślady po cięciach korygujących. Na pniu brak objawów zgnilizny wewnętrznej.	Usunąć posusz.
19	A3	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	230	26,0	Posusz w koronie 40%, obumarła część wierzchołkowa korony. Żywa część korony przetrzeźniona. Na pniu od strony południowej na wysokości 1,5 m zabitka o wym. 0,2 x 0,15m. Brzęgi rany oblane kałusem.	Usunąć posusz.
20	A4	Lipa drobnolistna/ <i>Tilia cordata</i>	193	28,5	Drzewo pochylone o 5° w kierunku wschodnim, pień rozwidlony od wysokości 8-9 m na dwa konary. Korona silniej rozbudowana od strony wschodniej z posuszem 10%.	Usunąć posusz.
21	A8	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	295	31	Na pniu po stronie wschodniej od wysokości 1,7 m zabitka o wymiarach 0,4 na 1,1 m. Pień drzewa rozwidlony od wysokości 6 m na trzy konary. Od południa wytamany konar o średnicy 25cm. Korona o średnicy 10 m z posuszem 15%. Przy odziomku odrośla.	Usunąć posusz.
22	A11	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	218	28,0	Drzewo pochylone o 10° w kierunku północno-zachodnim. Pień drzewa rozwidlony pod kątem ostrym od wysokości 6m na dwa równorzędne konary. W miejscu rozwidlenia zakorek dł. 70 cm. Posusz w koronie 25%, w tym w partiach szczytowych.	Usunąć posusz..
23	A15	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	297	29,5	Drzewo pochylone o 25° w kierunku południowo-wschodnim. Na pniu od strony południowo-wschodniej zabitka o wymiarach 0,4 na 0,8m z początkiem zgnilizny miękkiej i owocnikami grzybów saprofitycznych. Od wysokości 7 m pień rozwidlony na cztery konary. Najcieńszy konar obumarły w 40%. Korona o średnicy 12 m, niesymetryczna silniej rozbudowana od południa, z posuszem 15-20%.	Usunąć posusz.
24	A16	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	248	28,0	Drzewo lekko pochylone w kierunku wschodnim. Korona drzewa wąska (średnicy 7m), przetrzeźniona posuszem 25%, w tym w części wierzchołkowej. Przy odziomku wloty próchnicze o niewielkiej średnicy.	Usunąć posuszu.
25	A17	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	197	25,5	Na pniu od zachodu do wysokości 2,2m zabitki szerokości 25 cm, ze śladami zgnilizny miękkiej i otwarani wylotowymi owadów, Pień lekko esowaty. Przewodnik obumarły na odcinku 2 m. Pień rozwidlony od wysokości 19 m na dwa. Posusz 20%.	Usunąć posusz.
26	A18	Olśza czarna/ <i>Alnus glutinosa</i>	227	26,5	Od strony południowej n napływach korzeniowych zabitki. Pień łukowato wygięty od wysokości 19. Przewodnik obumarły na odcinku 2,5 m. Posusz 20%.	Usunąć posuszu.
27	A19	Jesion wyniośle/ <i>Fraxinus excelsior</i>	189	24,0	Drzewo pochylone w kierunku południowo-wschodnim, korona asymetryczna, ażurowa. Posusz w koronie 25%.	Usunąć posusz

III. Wymogi prowadzenia prac przy pielęgnacji drzew.

1. Na czas wykonywania prac należy oznaczyć i zabezpieczyć teren robót w sposób uniemożliwiający wstęp osobom trzecim.
2. Pracę przy pielęgnacji drzew należy wykonać przy użyciu podnośników koszowych, stosowanie drzewołazów może zostać dopuszczony tylko w szczególnych przypadkach (np. brak dostępu do danego drzewa) za zgodą Zamawiającego.
3. Wykonanie cięć pielęgnacyjnych należy wykonać zgodnie ze sztuką i aktualnymi zasadami dotyczącymi pielęgnacji drzew, między innymi:
 - odcinanie gałęzi martwych u podstawy,
 - przypadku skracania gałęzi żywej należy pozostawić na jej końcu gałąź umożliwiającą zabliznianie powstałej rany (tzw. gałąź prowadząca). Średnica tej gałęzi nie powinna być mniejsza niż 1/3 średnicy rany.
 - powierzchnia cięć musi być gładka, wykonana pod odpowiednim kątem, w jednej płaszczyźnie, ostrym narzędziem (pilarka, piły ręczne, sekator). Brzegi rany nie mogą być poszarpane.
 - usuwanie gałęzi grubych i bardzo grubych (o średnicy powyżej 5 cm) należy wykonać z zachowaniem zasady „na trzy razy”, w celu uniknięcia tzw. „obrywu”. (cięcie podcinające, odcinające i wyrównujące).
4. Podmiot wykonujący pielęgnację musi posiadać odpowiednią wiedzę i praktykę przy pielęgnacji drzew poświadczoną referencjami.
5. Do wykonania wiązań należy użyć materiałów posiadających odpowiednie atesty i przeznaczonych specjalnie do tego celu. Kolory użytych materiałów nie mogą kontrastować z kolorystyką drzew. Kopie dokumentów potwierdzających powyższe należy przedłożyć Zamawiającemu podczas odbioru prac.
6. Pracę przy pielęgnacji drzew należy wykonać pod warunkami określonymi w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 15 stycznia 2020 r. zezwalającą na umyślne płoszenie lub niepokojenie w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych.
7. Obowiązkiem Wykonawcy jest uprzątnięcie gałęzi powstałych w wyniku prac pielęgnacyjnych.

Warszawa, dnia 15 stycznia 2020 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WPN-I.6401.699.2019.MSZ.2

DECYZJA

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, t.j.) – zwanej dalej „uop” oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) – zwanej dalej „kpa”,

po rozpatrzeniu

wniosku powiatu warszawskiego zachodniego, ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki, reprezentowanego przez Pana Jana Żychlińskiego – Starostę, z dnia 17 grudnia 2019 r., w sprawie wydania zezwolenia na umyślne płoszenie lub niepokojenie w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*), sikory bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), sikory czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), gatunków ptaków objętych ochroną, poprzez prace pielęgnacyjne w koronach drzew wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni,

zezwalam

powiatowi warszawskiemu zachodniemu, ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki, na umyślne płoszenie lub niepokojenie w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*), bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), gatunków ptaków objętych ochroną, poprzez prace pielęgnacyjne w koronach drzew, wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego, na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni, **pod następującymi warunkami:**

- 1) prace prowadzone będą pod nadzorem przyrodniczym,
- 2) w przypadku stwierdzenia na danym drzewie przed przystąpieniem do prac – lub w ich trakcie – zasiedlonych dziupli lub gniazd, należy odstąpić od wykonywania prac na tym drzewie do czasu ich opuszczenia przez ptaki,
- 3) sposób wykonania prac winien gwarantować ograniczenie do niezbędnego minimum płoszenia i niepokojenia ptaków w gniazdach, w szczególności wykluczone jest jakiegokolwiek naruszenie konstrukcji gniazd.

Zezwolenie jest ważne od dnia 01 marca 2020 r. do dnia 31 października 2020 r.

Zobowiązuje Wnioskodawcę do złożenia do dnia 30 listopada 2020 r. sprawozdania z zakresu wykorzystania niniejszego zezwolenia.

UZASADNIENIE

Powiat warszawski zachodni, ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki, reprezentowany przez Pana Jana Żychlińskiego – Starostę, wystąpił z wnioskiem z dnia 17 grudnia 2019 r., w sprawie wydania zezwolenia na umyślne płoszenie lub niepokojenie w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła

średniego (*Dendrocopos medius*), sikory bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), sikory czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), gatunków ptaków objętych ochroną, poprzez prace pielęgnacyjne w koronach drzew, wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego, na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni.

Na podstawie § 1 pkt 1 lit. a, w związku z § 2 i załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*), dzięcioł średni (*Dendrocopos medius*), bogatka (*Parus major*), kowalik (*Sitta europaea*), szpak (*Sturnus vulgaris*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), czubotka (*Lophophanes cristatus*), kwiczoł (*Turdus pilaris*), kos (*Turdus merula*), objęte są ścisłą ochroną gatunkową.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 13 uoop i oraz z § 6 ust. 3 w związku z załącznikiem nr 1 do ww. rozporządzenia zakazuje się umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych ptaków z wymienionych gatunków, objętych ochroną.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 2 oraz art. 56 ust. 4 uoop, w związku z art. 52 ust. 1 pkt 13 uoop, może zezwolić na obszarze swojego działania – na terenie województwa mazowieckiego – na odstępstwa od zakazu umyślnego płoszenia lub niepokojenia w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych ptaków z gatunków objętych ochroną. Zezwolenie może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli czynności te nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków zwierząt.

Na podstawie art. 10 § 1 kpa, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie zawiadomił pismem znak WPN-I.6401.699.2019.MSZ z dnia 02 stycznia 2020 roku, powiat warszawski zachodni, ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki, o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań a także wniesienia ewentualnych uwag, wniosków i wyjaśnień. Powiat warszawski zachodni prawidłowo zawiadomiony (urzędowe poświadczenie przedłożenia z dnia 02 stycznia 2020 r.) nie skorzystał z przysługującego prawa.

Przenosząc opisane powyżej uregulowania prawne na grunt rozpatrywanej sprawy, należy stwierdzić, co następuje.

W przedmiocie postępowania zezwolenie może być wydane w stosunku do czynności polegających na umyślnym płoszeniu lub niepokojeniu w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*), bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), gatunków ptaków objętych ochroną, poprzez prace pielęgnacyjne w koronach drzew wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego, na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni.

W czasie postępowania prowadzonego w niniejszej sprawie wykazano istnienie przesłanek uzasadniających wydanie zezwolenia.

Pierwszą generalną przesłanką umożliwiającą wydanie zezwolenia, jest brak rozwiązań alternatywnych w stosunku do wnioskowanych czynności. Cel planowanych czynności – prace pielęgnacyjne w koronach drzew wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni, sprawia, że w przedmiotowej kwestii nie zachodzą rozwiązania alternatywne pozwalające przeprowadzić prace w taki sposób, aby nie doszło do naruszenia zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych.

Rozważając drugą generalną przesłankę do wydania zezwolenia, określoną w art. 56 ust. 4c uoop, w zakresie wpływu wnioskowanych czynności na zachowanie we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji gatunków chronionych, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie oparł się o następujące publikacje: Chylarecki P. i in. 2018, Trendy liczebności ptaków w Polsce. GIOŚ, Warszawa; Chodkiewicz T. i in. 2015. Ocena liczebności populacji ptaków lęgowych w Polsce w latach 2008–2012, Ornis Polonica 56, 2015 oraz Kuczyński L., Chylarecki P. 2012. Atlas pospolitych ptaków lęgowych Polski. Rozmieszczenie, wybiórczość siedliskowa, trendy. GIOŚ, Warszawa.

Zgodnie z wyżej przytoczonymi publikacjami dzięcioł czarny (*Dryocopus martius*) jest gatunkiem szeroko rozpowszechnionym. Zasiedla głównie różne typy lasów, zwłaszcza charakteryzujące się niewielkim zwarcim, w których znajdują się stare drzewa do wykuwania dziupli oraz duża ilość martwego drewna, na którym chętnie żeruje. Wielkość populacji lęgowej jest oceniana na 31–42 tys. par. Wskaźnik liczebności dzięcioła czarnego wykazuje umiarkowaną tendencję wzrostową, a trend rozpowszechnienia wskazuje na ciągłe zwiększanie się areалу lęgowego tego gatunku w Polsce.

Dzięcioł średni (*Dendrocopos medius*), jest nielicznym gatunkiem lęgowym, którego krajowa populacja jest szacowana na 18–23 tys. par. Gatunek ten jest mniej liczny na północy kraju oraz w górach. Występuje głównie w starych, nizinnych liściastych lasach: grądach, dąbrowach, łęgach, olsach i buczynach. Od roku 2000 dzięcioł średni umiarkowanie zwiększał liczebność i rozpowszechnienie w tempie prawie 5% rocznie. W pierwszych latach XXI wieku był on liczniejszy we wschodniej Polsce. Wzrost liczebności utrzymywał się na terenie całego kraju, ale jego tempo było znacznie większe w zachodniej części Polski. W Europie w latach 1989–2014 populacja dzięcioła średniego została uznana za stabilną.

Bogatka (*Parus major*) jest bardzo liczny na obszarze całej Polski. Nieznacznie niższe jego zagęszczenie notowane jest w centralnej części kraju, na terenach zdominowanych przez krajobraz rolniczy. Liczebność populacji bogatki szacowana jest na 3,7–4,5 mln par. Gatunek ten jest najpowszechniej występującym spośród krajowych gatunków sikor, spotykany w bardzo szerokim spektrum zadrzewień, od rozległych lasów po zadrzewienia śródpolne i zieleń miejską. Licznie występuje w rozmaitych zadrzewieniach na terenach zurbanizowanych – w parkach, pasach zadrzewień przyulicznych. Obecnie mamy do czynienia z umiarkowanym wzrostem rozpowszechnienia i liczebności bogatki.

Kowalik (*Sitta europaea*) jest gatunkiem liczny i dość równomiernie rozmieszczony. Najliczniejszy w regionach z dominacją dużych obszarów leśnych, a mniej liczny na obszarach rolniczych i bezleśnych. Krajowa populacja lęgowa gatunku została oszacowana na 290–490 tys. par. Kowalik występuje we wszystkich typach lasów, parkach, ogrodach, na cmentarzach czy w większych zadrzewieniach śródpolnych. Preferuje duże i zwarte kompleksy lasów mieszanych, zdecydowanie mniej chętnie zasiedla drzewostany iglaste. Wskaźnik liczebności kowalika w ostatnich latach wykazywał umiarkowaną tendencję wzrostową. Wskaźnik rozpowszechnienia gatunku również umiarkowanie wzrastał.

Szpak (*Sturnus vulgaris*) jest gatunkiem liczny i rozmieszczony dość równomiernie. Najliczniej występuje w miastach i regionach gęsto zaludnionych oraz w urozmaiconym krajobrazie rolniczym. Krajowa populacja szpaka jest szacowana na 2–2,5 mln par lęgowych. Wskaźnik liczebności tego gatunku wykazuje tendencję wzrostową, a wskaźnik rozpowszechnienia charakteryzuje trend stabilny.

Sierpówka (*Streptopelia decaocto*) pierwotnie gniazdowała w Europie na Bałkanach w Grecji. W latach 20. XX wieku zaczęła rozprzestrzeniać się na północ i zachód Europy. Pierwsze pojawy i lęgi gatunku w Polsce miały miejsce na początku lat 40. i po około trzydziestu latach zasiedliła niemal cały kraj. Sierpówka jest szeroko rozpowszechnionym gatunkiem synantropijnym występującym w całej Polsce, oprócz wyższych gór. W pierwszym dziesięcioleciu XXI wieku liczebność populacji sierpówki wykazywała umiarkowaną tendencję wzrostową, a pomiędzy 2012 a 2016 rokiem wartości tego indeksu silnie się zwiększyły, sugerując wzrost wielkości populacji aż o około 70%. Wskaźnik rozpowszechnienia również umiarkowanie wzrastał.

Czubatka (*Lophophanes cristatus*) to średnio liczny, lokalnie liczny gatunek sikory gniazdujący na terenie całego kraju. Najliczniej występuje w kompleksach borowych zachodniej części kraju, Pomorza i północno-wschodniej Polski. Najrzadsza na niżu, w centrum kraju w krajobrazie zdominowanym przez tereny użytkowane rolniczo. Krajowa populacja gatunku została oszacowana na 340–500 tys. par lęgowych. Preferuje bory sosnowe w średnich i starszych klasach wieku, występuje także w borach świerkowych i jodłowych, szczególnie w górach.

Kwiczół (*Turdus pilaris*), w skali kraju jest liczny, gatunkiem lęgowym krajobrazu rolniczego, a wielkość jego populacji lęgowej jest szacowana od 760 tys. do 1 mln par. Największe zagęszczenia osiąga we wschodniej części Polski, zwłaszcza na obszarach z dużym udziałem sadów, preferuje ekstensywnie użytkowany krajobraz rolniczy z mozaiką niewielkich lasów, zadrzewień i luźną zabudową. Jest gatunkiem o dość stabilnej populacji krajowej, odmiennie niż w skali całego kontynentu.

Krajowa populacja kosa (*Turdus merula*) została oszacowana na 2,4–2,7 mln par lęgowych. Gatunek ten zasiedla zarówno szeroką gamę lasów i zadrzewień, jak i tereny zielone w obrębie miast i osad. Najwyższe zagęszczenia osiąga obecnie w miejskich parkach. Przez pierwszych 10 lat obecnego stulecia krajowa populacja kosa pozostawała mniej więcej stabilna pomimo fluktuacji. Pod koniec tej dekady rozpoczął się szybki wzrost wskaźnika liczebności, przerywany tylko spadkiem w roku 2013, po którym tempo wzrostu liczebności jeszcze bardziej przyspieszyło. Zmiany wskaźnika rozpowszechnienia wykazywały odmienny przebieg, z przejściowym spadkiem w roku 2006 i szybkim wzrostem w ostatnich 2–3 latach. Europejska populacja gatunku wykazuje ciągły wzrost liczebności w ciągu ostatnich trzech dekad

Biorąc pod uwagę powyższe dane o rozpowszechnieniu i wielkości krajowej populacji oraz trendy liczebności dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*), bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), należy stwierdzić, że wydanie zezwolenia nie wpłynie szkodliwie na zachowanie we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji tych gatunków.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie określił warunki realizacji niniejszego zezwolenia. Ze względu na planowany termin realizacji wnioskowanych czynności, możliwe jest umyślne płoszenie lub niepokojenie w miejscach noclegu w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych dzięcioła czarnego (*Dryocopus martius*), dzięcioła średniego (*Dendrocopos medius*), bogatki (*Parus major*), kowalika (*Sitta europaea*), szpaka (*Sturnus vulgaris*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), czubatki (*Lophophanes cristatus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*), kosa (*Turdus merula*), poprzez prace pielęgnacyjne w koronach drzew wykonywane za pomocą pił ręcznych i spalinowych z wykorzystaniem podnośnika koszowego, na działce ewidencyjnej nr 12/3 w obrębie Bramki, na terenie Domu Pomocy Społecznej w Bramkach, Gmina Błonie, powiat warszawski zachodni, pod warunkiem, że prace prowadzone będą pod nadzorem przyrodniczym, zaś w przypadku stwierdzenia na danym drzewie przed przystąpieniem do prac lub w ich trakcie zasiedlonych dziupli lub gniazd należy odstąpić od wykonywania prac na tym drzewie do czasu ich opuszczenia przez ptaki, ponadto prace należy prowadzić w sposób gwarantujący ograniczenie do niezbędnego minimum płoszenia i niepokojenia ptaków w gniazdach, w szczególności wykluczone jest jakiegokolwiek naruszenie konstrukcji gniazd.

Jednocześnie informuje się, że na podstawie art. 56 ust. 7a i 7j uoop, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, w celu zapewnienia prawidłowego wykorzystania zezwolenia, dokonuje kontroli spełniania przez wnioskodawcę warunków w nim określonych, a także cofa zezwolenie, jeżeli warunki te nie są spełniane.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, na podstawie uregulowania art. 7 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.), odstąpił od pobrania opłaty skarbowej za wydanie niniejszego zezwolenia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-15 Warszawa), do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej, strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

**Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Warszawie**

Arkadiusz Malec
**p.o. Z-cy Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Warszawie -
Regionalnego Konserwatora Przyrody**
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

Powiat warszawski zachodni, ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki – wysłano ePUAP

